

Malthusiansk folkemord vokser på verdensplan – LaRouche-Organisationen tilvejebringer politisk og intellektuel ammunition

Den 23. september (EIRNS) – Et hurtigt blik på verden af i dag kan kun få enhver samvittighedsfuld person til at græde – og forpligte sig til at kæmpe:

Scener med farvede mennesker, der blev omringet ved den sydlige amerikanske grænse, gennet ind i biler med lænkede hænder og ben og transporteret til udlandet uden at få oplyst deres destination, fik i dag den amerikanske særlige udsending til Haiti, Daniel Foote, til at træde tilbage og udtale i en erklæring: "Jeg vil ikke forbindes med USA's umenneskelige, kontraproduktive beslutning om at deportere tusinder af haitiske flygtninge og illegale immigranter til Haiti, et land, hvor amerikanske embedsmænd er henvist til at opholde sig i sikre omgivelser på grund af faren fra væbnede bander, der kontrollerer dagligdagen. [Haiti] kan simpelthen ikke understøtte den tvungne indstrømning af tusinder af hjemvendte migranter, der mangler mad, husly og penge, uden yderligere menneskelig tragedie, hvilket kunne undgås. Voksende skarer af migranter til vores grænser vil kun forøges, jo mere vi føjer til Haitis uacceptable elendighed".

I Libanon meddelte det nationale elselskab, at det har nået bunden af sine sidste resterende lagre, og at det kan producere under 500 megawatt elektricitet med olie sikret fra Irak. Meddelelsen lød: "Netværket har allerede erfaret totalt blackout i hele landet syv gange, og hvis dette fortsætter, er

der stor risiko for at nå total og fuldstændig blackout i slutningen af september".

I Syrien udtalte udenrigsminister Faisal Mekdad til pressen: "Sanktionerne fra USA er ved at kvæle det syriske folk. Fattigdomsniveauet er steget, manglen på medicin er steget. Bemærkelsesværdigt nok har vi ikke engang adgang til den vigtigste medicin til behandling af mennesker, der lider af kræft, andre sygdomme, endog coronavirus".

I Yemen advarede David Beasley, lederen af Verdens Fødevareprogram, om at "16 millioner yemenitter er tæt på at sulte", og at rationerne vil blive reduceret yderligere i oktober, hvis der ikke kommer nødhjælp. "Vi har for det første behov for at krigen slutter", sagde han, "så hvis donorerne bliver udmattede, ja, så afslut krigen! De har ikke flere penge tilbage til at købe noget for. Det er hjerteskrærende, det er det virkeligt".

Da den amerikanske statskasse af påståede "humanitære" årsager nægter at frigive 8 milliarder dollars, der tilhører det afghanske folk, har Beasley advaret om, at 28 millioner mennesker – ud af de 37 millioner mennesker i Afghanistan – er stillet over for sult, i en nation, der er ødelagt af 20 års NATO-besættelse og krig.

I hele Europa er gas- og elpriserne steget katastrofalt på grund af de grønne fanatikere, der lukker atom-, kul- og gasdrevne anlæg, således at næsten tre millioner arbejdende familier ikke engang har råd til at opvarme deres hjem.

Der lægges ikke skjul på galskaben. Uden for Asien er det overalt – både i fattige nationer og i industrialiserede lande – umuligt ikke at erkende, at vi i stigende grad lever i en mørk tidsalder, hvor børn får at vide, at de kan tage sindsødelæggende stoffer og ændre deres køn, som det passer deres manipulerede luner, men er nægtet enhver følelse af en

fremtid som et produktivt og lykkeligt menneske. Økonomier bliver mast af den falske videnskab, der faldbydes som menneskeskabte klimaforandringer og af en voksende hyperinflationær eksplosion i det vestlige finanssystem, samt manglen på inddæmning af coronavirus. På trods af visdommen i at afslutte den "endeløse krig" i Afghanistan, planlægges der åbent nye krige mod supermagterne Rusland og Kina af det angloamerikanske militærindustrielle kompleks og deres finansfolk på Wall Street og i London. Klassisk skønhed er blevet kasseret til fordel for forherliget grimhed.

Og alligevel ser Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen dette som et optimistisk øjeblik, i hvilket – som den engelske digter Percy Shelley sagde i sit politiske skrift "A Defense of Poetry" – den ekstreme fare tvinger folk til at afstå fra deres ligegyldighed over for resten af menneskeheden, og i højere grad blive i stand til at forstå "intense og lidenskabelige begreber angående mennesket og naturen". Dette er et revolutionerende øjeblik.

LaRouche-Organisationen udgav i dag en pamflet på 56 sider til massedistribution med det formål at opruste befolkningen intellektuelt til denne revolution. Den har titlen: "The Coming U.S. Economic Miracle on the New Silk Road" (Det kommende amerikanske økonomiske mirakel på den Nye Silkevej) – indholdsfortegnelsen og pamfletten kan ses på vores hjemmeside. Om den menneskelige race vil nedsynke i Ragnarok eller skabe en ny global renæssance afhænger af, hvorledes du vælger at handle i dette skæbnesvangre øjeblik i historien.

Billede: Abdul Majeed Goraya / IRIN | www.irinnews.org

Befri Tyskland fra kleptomaniernes kløer! Af Helga Zepp-LaRouche, spidskandidat for BüSo's landsliste til Bundestag i Berlin

Utilfredsheden i befolkningen vokser, og dette med rette. Vi er nu, i marts 2021, på grund af EU's elendige "statusresultat" for Tyskland, konfronteret med den tredje bølge af COVID-19-pandemien. Som et resultat af årtiers privatisering af sundhedssystemet var vi derfor ikke velforberedte på udbruddet, i modsætning til Jens Spahns påstand i februar 2020 – en fejlbedømmelse som vi kan takke for, at regeringen dermed alt for sent begyndte at bestille medicinske hjælpemidler, som mundbind. Derefter, i stedet for først og fremmest at tage højde for deres egen befolknings sundhed, ved bestillingen af vacciner, så pro-EU-ideologerne denne krise som en kærkommen mulighed for yderligere at integrere EU, og at afgive ansvaret til et fuldkomment inkompetent EU-bureaokrati. Frem for i det almene vels ånd at investere i at maksimere produktionskapaciteterne for vacciner, overlod man alt til det "frie marked".

Dette inkompetencens regnskab: Mens Kina, et land med 1,4 milliarder mennesker, indtil nu kun har haft 4636 dødsfald som følge af pandemien, og hertil kunne konstatere en økonomisk vækst på over 2 %, var der i Tyskland indtil nu 73.120 dødsfald, og i Europa 880.644 dødsfald, mens økonomierne i alle Europas lande skrumpede med flere procent, og mange mennesker mistede deres arbejde og eksistensgrundlag.

Nu hersker der en stor utilfredshed over, at enkelte parlamentsmedlemmer har tjent sekscifrede beløb på leveringen af mundbind, og Wolfgang Schäuble svinger sig op til at være den vigtigste moralske apostel og udråber denne personlige berigelse til at være en skændsel. Men er det ikke en endnu større skændsel at bedrage den samlede europæiske befolkning med en "Green Deal", der vil ramme Europas industrilande som en nedrivningskugle og bringe dem til fald, ruinere landbruget, ødelægge arbejdspladser, kraftigt sænke levestandarden for langt den største del af befolkningen, og kun berige de rigeste og spekulanterne? For det er lige præcis denne politik, som Schäuble, Merkel, Altmeier, Scholz, Draghi, Macron, von der Leyen & Co. står for!

Denne "Green Deal", en politik hvor alle investeringer, fra EU og nedefter gennem medlemslandene og bankerne, kun skal gives til "grønne" teknologier og industrisektorer, vil ende med en brutal udslettelse af industri og landbrug, og som konsekvens føre til en reduktion af befolkningen. For der findes en direkte sammenhæng mellem energigennemstrømningstætheden i produktionsprocessen, produktiviteten og det antal mennesker, som disse kapaciteter kan understøtte. Den "store omstilling gennem afkarboniseringen af verdensøkonomien", som Schellnhuber og WBGU (Det videnskabelige råd for globale Klimaforandringer) allerede har agiteret for i næsten to årtier, og som nu omsættes fra von der Leyens side, betyder intet andet end at vende tilbage til et førindustrielt niveau. Den største profit går dog til spekulanterne, ankerne og kapitalfondene, dvs. finansoligarkiet, som investerer i denne moderne afladshandel – for det er hvad forretningen med CO2-certifikater er. En koalition af tolv amerikanske stater under ledelse af Missouris justitsminister, Eric Schmitt, klagede d. 8. marts over denne omfattende skade på det almene vel. De bestrider Præsident Bidens udstedte "forordning 13.990" med titlen: "Beskyttelse af den offentlige sundhed og miljøet og genoprettelsen af videnskaben til overvindelse af klimakrisen". Denne forordning befaler principielt det samme

som EU's "Green Deal" eller de amerikanske demokraters "Green New Deal": En massiv reduktion af industri- og landbrugsproduktion, energiproduktion og -forbrug, eller en hvilken som helst anden aktivitet, som har udledning af såkaldte drivhusgasser til følge.

I et af klagens afsnit peges på det som det handler om, både i USA selv og globalt: "Hvis dette dekret gøres gældende, vil det i mange årtier ud i fremtiden forårsage skader for hundrede af milliarder eller billioner dollars. Det vil ødelægge arbejdspladser, kvæle energiproduktionen, strangulere amerikansk energiafhængighed, undertrykke landbruget, forhindre innovation og gøre familievirksomhederne fattige..." I klagens bemærkes det yderligere, at Biden-forordningen, ved udregningen af de "sociale omkostninger", fuldstændig ignorerer de indirekte følger, som reduktionen af drivhusgasserne ville have for hele verden. Selvom de tolv delstatsregeringer som klager – Kansas, Nebraska, Oklahoma, Arkansas, Montana, Ohio, Indiana, Arizona, South Carolina, Tennessee, Utah und Missouri – er republikanske, handler det på ingen måde om partipolitisk opposition mod den demokratiske Biden-administration. Disse stater er kernen i det amerikanske landbrugsbælte, og de arbejdende landmænd her, hvoraf mange kæmper en overlevelseskamp mod kartellernes profitgrådighed, er ganske klar over verdens sultkatastrofe, der truer omkring 300 millioner mennesker verden over, og som chefen for FN's Verdensfødevareprogram, David Beasley, igen og igen har advaret om. For Beasley var tidligere guvernør for South Carolina og er den dag i dag tæt forbundet med disse landmænd.

David Beasley berettede d. 9. marts i en video-telefonkonference med Associated Press fra Addis Abeba om de himmelskrigende omstændigheder, som han fandt på sin netop afsluttede tur i Yemen: "Det er helvede – det skrækkeligste sted på Jorden", den værste humanitære krise i verden som fuldkommen er forårsaget af menneskelige handlinger. I et hospital i Sana'a så han børn sulte lige foran sig, simpelthen

fordi der ingen mad var. Mange er på dødens rand, selvom de sygdomme og svagheder ville være nemme at behandle, hvis midlerne var til stede. Normalt hører man gråd, larm og latter fra børneafdelingen. Men i Yemen hører man ingen gråd, ingen latter; der herskede en dødelig stilhed. Andre rapporterer berettede, at mange børn har hud som pergament og er afmagrede helt ind til knoglerne, før de dør. Yemen er helt bestemt det skrækkeligste sted på Jorden, men desværre er ret mange stater og regioner ikke langt fra en sådan situation. Syrien, Eritrea, Niger, Mozambique, Haiti, Nicaragua, Bolivia – listen over stater i den såkaldte udviklingssektor, som er ramt skrækkeligt hårdt af pandemien, af hungersnød og følgerne af den såkaldte uformelle økonomi, er lang.

Verdens fødevarermyndigheder har i år brug for 815 millioner dollars blot til Yemen for at redde millioner af mennesker fra sultedød, men lykkedes kun med at få skaffet 300 millioner. Hvad er disse latterlige 500 millioner i forhold til de 30 til 50 billioner (50.000.000.000.000), som centralbankerne ønsker at investere i EU's Green Deal og USA's Green New Deal over de næste 10 år, der kraftigt vil reducere industriens og landbrugets produktive kræfter? Verdensfødevarerprogrammet har igen og igen advaret om, at alene i dette år trues 270 millioner mennesker akut med sultedøden. I betragtning af denne hidtil usete humanitære katastrofe er programmet "Fra Jord til Bord" og EU's biodiversitetsstrategi absolut skandaløse, fordi de vil reducere landbrugsproduktionen massivt pga. rent ideologisk motiverede nødtiltag. Her er grunden til, at de tyske landmænd med deres traktor-optog i flere måneder har gjort opmærksom på den truende udslettelse af landbrugets familiebrug. Den videnskabelige afdeling i USA's landbrugsministerium har i sit økonomiske brev, nr. 30 fra november 2020, offentliggjort konklusionen af en prognose, hvor i følgerne fra EU's landbrugspolitik indtil 2030 bliver vurderet, hvis de blev gennemført enten (a) blot indenfor EU, (b) gennem EU's handelsregler i andre lande eller (c) globalt. I følge denne ville landbrugsproduktionen i EU skrumpe med

7-12%, verdens fødevarepriser ville stige med 9% (kun EU) og op til 89% (ved global indførelse), det samfundsmæssige udbytte ville blive reduceret med mellem 96 milliarder og 1,1 billioner dollars, og antallet af mennesker uden fødevarer sikkerhed ville stige med mellem 22 og 185 millioner.

Konklusion: EU's politik er ikke blot inkompetent, hvilket er blevet tilstrækkeligt demonstreret under corona-krisen; dens grønne ideologi ødelægger også grundlaget for vores landbrug, og er i lyset af hungerkatastrofen sågar absolut uansvarlig, for at sige det mildt.

BüSo kræver i stedet:

1. Den øjeblikkelige opbygning af et moderne sundhedssystem i hvert land på denne Jord, på et niveau som Tyskland var på før privatiseringen.
2. En fordobling af den globale landbrugsproduktion, således at, i betragtning af den voksende verdensbefolkning, sult og fattigdom kunne elimineres for alle mennesker.
3. At gøre en ende på kasinoøkonomien gennem en global Glass/Steagall-lovgivning.
4. Et nyt Bretton Woods-kreditsystem, som kan stille produktive kreditter til rådighed for investeringer i den reelle økonomi.
5. Skabelsen af 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser for at genopbygge verdensøkonomien efter pandemien og seriøst begynde at overvinde underudviklingen i de såkaldte udviklingslande.
6. Samarbejde med Rusland og Kina ved udbygningen af Den nye Silkevej i Sydvestasien og Afrika, for dermed at fjerne årsagen til flygtningekrisen, og samtidig skabe en varig fredsorden.

Krig, folkemord og det glade vanvid stopper ikke før det bankerotte britiske imperium bliver skiftet ud

2. marts (EIRNS) – "Den værste hungersnød verden har set i årtier", er den måde som FN's generalsekretær, Antonio Guterres, fordømmer hvad der foregår i Yemen. Hans bemærkninger blev fremsat på en international donorkonference den 1. marts, hvor det ikke lykkedes at rejse tilsagn om så meget som halvdelen af de 3,85 milliarder dollars, som det var tilstræbt. En af de mere modbydelige ironier var, at den største enkelt-forpligtelse til at "hjælpe" (430 millioner dollars) kom fra Saudi-Arabien, som hovedsageligt er ansvarlig for at gennemføre den britiske imperialistiske politik med krig og økonomisk blokade for at udslette den yemenitiske nation.

Ifølge de seneste FN-data vil mere end 16 millioner yemenitter – omkring halvdelen af de 29 millioner indbyggere – blive udsat for sult i år, og næsten 50.000 sulter allerede ihjel under hungerlignende forhold. FN advarede om, at 400.000 yemenitiske børn under fem år kan dø af akut underernæring. Den tidligere amerikanske kongreskvinde Tulsi Gabbard har med rette anklaget, at "[indførelse af] sanktioner, svarende til hvad Saudi-USA-alliancen har gjort i Yemen, forårsager død og lidelse for millioner af uskyldige syrere".

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at dette er forsætlig politik, ligesom Green New Deal er designet til bevidst at afindustrialisere og affolke planeten. Der er ingen

grundlæggende forskel på, hvad interesserne bag bankerotte City of London og Wall Street tilskynder til i dag, og hvad de samme kræfter gjorde i og med skabelsen af Hitler og hans koncentrationslejre. Det er på tide at tage fløjlshandskerne af i dette spørgsmål, siger Zepp-LaRouche.

Bistand alene løser heller ikke disse problemer. Et omfattende udviklingsprogram knyttet til Kinas Bælte- og Vejinitiativ er den eneste måde at redde Yemen, Syrien og de bredere regioner i Afrika og Sydvestasien på – som Schiller Instituttet længe har insisteret på. På samme måde må USA tilslutte sig Bælte- og Vejinitiativet og arbejde sammen med Kina for at udvikle den såkaldte Tredje Verden, både for at trække sig ud af dens nuværende økonomiske depression og skabe en ny global sikkerhedsarkitektur, hvor fred bliver mulig gennem udvikling.

Dette var altid Lyndon LaRouches centrale strategiske vision, hvilket han atter sagde i et interview den 19. november 2002 med den førende mexicanske avis, Excélsior, som svar på spørgsmålet: "Hvis du blev valgt som præsident for USA, hvad ville dine prioriteter så være?" Som LaRouche svarede: "Præcis de samme som de er i øjeblikket og har været siden forårsdagene i 1946, hvor jeg som en amerikansk soldat vendte tilbage fra det nordlige Burma til Calcutta, Indien: En retfærdig ny verdensøkonomisk orden blandt suveræne nationalstater, en orden i overensstemmelse med målene for, hvad Alexander Hamilton kaldte det amerikanske system for politisk økonomi".

Denne påkrævede tilgang til at vende den systemiske sammenbrudskrise i hele den transatlantiske region vil være et af de centrale spørgsmål, der behandles på den kommende internationale konference den 20. marts, sponsoreret af Schiller Instituttet.

Og så er der galskaben – den rene politiske galskab – der udspringer af det døende system. Husk på, at Royal Institute of International Affairs (Chatham House) i en rapport fra 3.

februar 2021 hævdede, at væksten i verdens fødevarerproduktion var den største enkeltårsag til "tabet af biodiversitet", og at en bevidst reduktion af landbruget var den bedste måde at redde planeten på. Nu har det britiske imperiums flagskibs-publikation, *The Economist*, i en større politisk artikel den 28. februar spurgt?: "Er tiden inde til, at 'øko-mord' bliver en international forbrydelse?" – for at svare med knap skjult entusiasme: "En voksende bevægelse ønsker, at ødelæggelse af miljøet skal behandles som folkedrab og forbrydelser mod menneskeheden".

Denne angiveligt mest afskyelige forbrydelse, "øko-mord", blev derefter kædet sammen med 1) nazisternes grusomheder, den bevidste ødelæggelse af en gruppe mennesker; 2) forbrydelser mod menneskeheden 3) krigsforbrydelser 4) og aggressionskriminalitet, som den eneste forbrydelse, der kan retsforfølges ved Den internationale Straffedomstol i Haag (ICC). En undersøgelse til fremme for denne idé forberedes af Philippe Sands, en juraprofessor ved University College London, og Dior Fall Sow, en senegalesisk jurist og tidligere FN-anklager, som vil få foretræde for ICC i juni. "Det kunne også markere et vendepunkt i, hvordan forholdet mellem mennesker og den naturlige verden forstås", udtalte *The Economist*.

"Øko-mord" kan defineres som "omfattende ødelæggelse, beskadigelse eller tab af økosystemer i et givet område", rapporterede magasinet. Nogle mener stadig, at graden af skade skal være den samme, som skaden medfører for mennesker. Men andre, ifølge artiklen, ser dette som en alt for antropocentrisk opfattelse. Mr. Sands, for eksempel, "mener, at øko-mord bør defineres af behovet for at beskytte miljøet som et mål i sig selv. Dette ville kræve, at det har sit eget selvstændige grundlag som en ny forbrydelse, snarere end at blive sat ind under en eksisterende". Sands forklarede: "Min fornemmelse er, at der er en bred anerkendelse af, at de gamle antropocentriske antagelser muligvis meget vel må forkastes,

hvis retfærdigheden virkelig skal ske fyldest, og miljøet få en rimelig grad af beskyttelse”.

Man fristes til at se alt dette som blot en syg vittighed, hvis det ikke var for det faktum, at YouTube, kæmpen indenfor den sociale medieverden, har besluttet, at enhver snak om valgsvindel i 2020 er en censurabel løgn; at den tyske Marshall-fond kræver, at enhver, der fremhæver vindmøllernes rolle i energikatastrofen i Texas, skal gøres tavs på samme måde; og desuden at det transatlantiske finanssystem er i en sammenbrudskrise, der kræver indførelse af sådan vanvittig politik for at overleve.

Så gå enten med i kampen for at stoppe det dødbringende vanvid, eller forbered dig på at spise din sidste aftensmad, og sørg for at det bliver et godt måltid. For det britiske imperium har til hensigt at gøre spisning i sig selv til en forbrydelse mod menneskeheden under Nürnberg-koden.

**Haste appel til præsident Biden:
Tiden er inde til afgørende handling for at imødegå truslen om folkemorderisk affolkning i Afrika**

På engelsk:

Jan. 31 (EIRNS)—I am Ramasimong Phillip Tsokolibane, the leader of the LaRouche movement in South Africa.

I lend my support to warnings delivered by our President, Cyril Ramaphosa, of the need for urgent action to get vaccines to Africa, and to nations elsewhere in the South, to fight the deadly COVID-19 virus. He delivered his warnings and demands to the world's nations in his Special Address at the virtual Davos Conference of the World Economic Forum (see video excerpt here.).

As quoted by the South African daily, *Business Day*, President Ramaphosa warned on Jan. 26, "We are all not safe if some countries are vaccinating their people and other countries are not vaccinating," urging that nations that have oversupplies of vaccines make them available to those who do not have them. This hoarding can have disastrous consequences, as will the continued use of patents by big pharma to restrict production and to overcharge the poorest nations. Speaking on behalf of the African Union, which South Africa currently chairs, Mr. Ramaphosa has called for those patents to be released or seized, so that production, and sale at cost, can take place in countries like South Africa, which have the necessary production facilities.

Mr. Ramaphosa reported to the World Economic Forum that the AU's African task team for COVID-19 vaccine acquisition has secured a provisional 270 million doses for the continent directly through vaccine manufacturers. This is in addition to the 600 million doses expected from the COVAX initiative. But that is still well short of what is required for the 1.2 billion Africans to receive two doses each.

"Through its participation in these continental and global

initiatives, S.A. continues to promote the need for universal, fair and equitable access to COVID-19 vaccines,” he said. “We all must act together in combating coronavirus, because it affects all of us equally, and therefore our remedies—our actions to combat it—must also be equal.” (See her.)

Three months ago, I issued an urgent appeal to then-President Donald Trump, calling on him to take bold and decisive action to deal with the twin crises of the COVID-19 virus pandemic and the conditions of starvation that were already beginning to ravage the African continent. Making vaccines available at low cost, with financial aid as needed, is a central feature of my proposal.

I pointed out that the U.S. Presidency, with its vast executive power, has the ability to address these problems with measures that would get medical aid and food to people who need it, and thereby save perhaps hundreds of millions of people facing certain death, as has been warned of, loud and clear, by no less an authority than former South Carolina Governor David Beasley, who is now Executive Director of the United Nations World Food Programme. I made this case once again in December.

The capacity of the United States—working with other nations to supply the medicines and health supplies, as well as the staffing needed to administer them—needs to be mobilized to avert the worst genocide in human history. The power of U.S. farmers to produce needed foodstuffs and the U.S. military’s marvelous logistical capabilities to get food and medicine to where it is needed, could be mobilized by the U.S. President. I have since submitted the outlines of a plan to accomplish this and I am working to refine the proposal with a group of experts and others on the Committee for the Coincidence of Opposites, created by international Schiller Institute President Helga Zepp-LaRouche. (The plan is appended.)

For whatever reason, President Trump failed to act on my

proposal, or any proposal, to deal with these crises. As a result, Africa is stalked by mass death on a scale unprecedented in human history. I can say with the assurance of certainty that this is and will be the case if action is further delayed.

There is now a new Administration in Washington, so I must place this crisis before the new President, Joe Biden, and his staff, and say that the world will judge harshly, indifference to these crises. The plan I propose offers the new President a chance to do something both great and important. Such is the responsibility that all who take the Presidential oath of office must face and act upon. The Presidency of the United States is the most powerful institution on the planet. The power of the Presidency gives the President a moral responsibility for the well-being of people beyond the borders of the United States. While respecting the sovereignty of nations, the President must seek cooperation to save the lives.

Read the words of a truly great American President, Franklin D. Roosevelt, speaking to his fellow Democrat successor across time, who in his acceptance speech for renomination to the Presidency in 1936, said:

“Governments can err, Presidents do make mistakes, but the immortal Dante tells us that divine justice weighs the sins of the cold-blooded and the sins of the warm-hearted in different scales. Better the occasional faults of a Government that lives in a spirit of charity, than the constant omission of a Government frozen in the ice of its own indifference.”

Heed this sage advice! I speak not only as a representative of South Africa, but on behalf of all Africans who are calling on President Biden to act now to save lives. Tomorrow will be too late!

Ramasimong Phillip Tsokolibane

29 January 2021

Verdens Fødevareprogram chef Beasley:

**Ja, sammen kan vi undgå
hungersnød, destabilisering
og masse migration. Stop
krigerne**

To korte videoer, som Helga Zepp-LaRouche retwittede.

2 minutter lang uddrag af et NRK interview den 10. december 2020:

Yes. Together we can avert famine, destabilization and mass migration.

And it starts with food. #NobelPeacePrize #FeedingPeace @NRKno pic.twitter.com/nyo6cAIyH0

– Cindy McCain (@WFPChief) December 10, 2020

1 minutter lang Beasley video:

Join our Web Conf this Weekend: Stop the #EndlessWars and Rebuild! <https://t.co/T8ZvjwCww9> <https://t.co/3vn1QwbTcI>

– Helga Zepp-LaRouche (@ZeppLaRouche) December 10, 2020

Helga Zepp-LaRouche: Opfordring til oprettelse af en 'komité for modsætningernes sammenfald for at håndtere sult- og coronavirus-pandenien gennem et nyt globalt sundhedsinitiativ

Skriv under her.

Kombinationen af kriser, som vi står over for nu, har nået sådanne hidtil usete proportioner, at det ser ud til at overskride de psykologiske grænser for hvad, der er tåleligt. Sundhedseksperter overalt i verden advarer om, at det kan tage yderligere ni måneder, før alle nationer kan blive forsynes med en vaccine – og selv da vil tilgængeligheden ikke være garanteret. I mellemtiden kan yderligere en million mennesker miste deres liv på grund af COVID-19.

Men et langt større antal liv er truet af den hungersnød, der nu breder sig i udviklingslandene som et resultat af nedgangen i landbruget og sammenbruddet af den såkaldte uformelle sektor af økonomien. Mange lande er allerede destabiliseret af eksisterende sociale spændinger, som pandemien nu har

forværret. Denne dynamik kan muligvis vokse massivt i de kommende måneder.

Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) har rapporteret et kæmpe fald på 10,7% i den globale arbejdsindkomst i de første ni måneder af indeværende år, hvilket beløber sig til 3,5 billioner dollars, og et tab på op til 500 millioner arbejdspladser ved årets udgang. I de avancerede økonomier er konkurser, kortere arbejdstid og afskedigelser – der truer så mange på deres eksistens – i det mindste midlertidigt afbødet af regeringers nødhjælpsprogrammer. Men de fleste udviklingslande er totalt ude af stand til at finansiere lignende programmer. I lande med de såkaldte “lavere mellemindkomster” udgjorde indkomsttabet 23,3% i andet kvartal og 15,6% i tredje kvartal, og prognoserne for det fjerde er langt mere pessimistiske.

I betragtning af at mere end halvdelen af befolkningen i afrikanske lande syd for Sahara, selv før COVID-19 brød ud, ikke havde en velafbalanceret og tilstrækkelig næring, er nyheden fra Vice.com om, at fødevarerpriser i hele Afrika er steget med 250%, virkelig katastrofal. Som lederen af Verdensfødevarerprogrammet (WFP), David Beasley, nu i flere måneder har advaret om, truer en hungersnød af “bibelske dimensioner” med at dræbe op til 300.000 mennesker om dagen. Phillip Tsokolibane, Schiller Instituttets samarbejdspartner i Sydafrika, har udsendt en presserende appel om en international mobilisering for at bekæmpe sult i Afrika. “Det er ikke et spørgsmål om, hvad der vil ske – DET FINDER STED allerede”.

Det er klart, at stillet over for en sådan tragedie, er det kun regeringer, der arbejder sammen, der kan gennemføre de nødprogrammer, som er nødvendige for at redde mange millioner menneskers liv. Desværre har de sidste måneder vist, at det er geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina, som står på Vestens dagsorden og ikke samarbejde; og for blot at nævne et eksempel om de 5 milliarder dollars, som WFP akut har brug

for, så har den kun modtaget 750 millioner. Hvad kan der gøres? Skal vi bare se passivt til, at tragedien udspiller sig foran vores øjne?

Som svar på den mørke tidsalder i det 14. århundrede, der var præget af katastrofer svarende til nutidens, udviklede Nicholas af Cusa, den store tænker i det 15. århundrede, og opfinderen af moderne videnskab og den suveræne nationalstat, en ny metode til tænkning, *Coincidentia Oppositorum*, modsætningernes sammenfald, der, som han understregede, repræsenterede en helt ny tilgang til problemløsning. Det var idéen om, at det menneskelige sind – i skaberens levende billede – er i stand til at definere det højere niveau, hvor alle tilsyneladende uløselige modsætninger kan løses. Ifølge Nicholas er det menneskelige sind i stand til at tænke som 'den ene', som besidder en højere magt end 'de mange'. På samme måde observerede Albert Einstein, at problemer ikke kan løses på det samme niveau, som de opstod på.

Sankt Nikolaus Hospital, Cusanusstift, Bernkastel-Kues, Rhineland Palatinate, Tyskland

Tænkning i henhold til 'modsætningernes sammenfald' er den metode, der må anvendes til at løse den krise, som truer hele menneskeheden i dag. Vi er nødt til at definere en løsning, der imødekommer de relevante individer og interessegruppers eksistentielle behov på lige fod. Denne tilgang er konkret brugbar med hensyn til pandemien.

Det er denne verdens unge mennesker, hvis fremtid mest er truet af kombinationen af pandemien og den økonomiske krise, skønt de på ingen måde var ansvarlige for dem. Derfor er vi nødt til at udvikle fremtidsprospekter for dem, som både løser det egentlige problem og giver dem en konkret opgave. Vi vil kun være i stand til at navigere i COVID-19-pandemien, og lignende fremtidige pandemier, hvis der etableres et moderne

sundhedsprogram i hvert eneste land i verden; programmer, som i princippet svarer til Hill-Burton-standarden i USA, de tyske og franske sundhedssystemer, før de blev privatiseret, eller det system, der viste sig så vellykket i Wuhan, Kina.

Det første skridt i denne retning kunne tages ved at oprette partnerskaber mellem eksempelvis universitetsklinikker, hospitaler og medicinske fakulteter i USA og europæiske lande og lignende institutioner i Afrika. For at opbygge et moderne sundhedssystem er der ikke alene behov for medicinsk kapacitet såsom hospitaler, infrastruktur, vand, elektricitet osv., Men også et stort antal veluddannet medicinsk personale.

I denne henseende bør sådanne partnerskaber uddanne unge i USA, Europa og afrikanske lande, hvoraf nogle er arbejdsløse, til, for det første, at blive medicinske assistenter og derefter medicinsk personale efter Roosevelts model, Civilian Conservation Corps (CCC). Det allerførste skridt er at uddanne unge, så de kan indsættes i samfundene eller landsbyerne og demonstrere de folkesundhedsforanstaltninger for befolkningerne, der er nødvendige for at bekæmpe pandemien. I Tuskegee (Alabama), Tennessee, St. Louis (Missouri) og andre steder i USA er der allerede et sådant samarbejde med lokale institutioner, som også involverer klinikker og lokale politistyrker i de forskellige tillidsskabende foranstaltninger, såsom hjemmebesøg, hvilket er af ekstraordinær betydning i betragtning af befolkningens generelle usikkerhed og (ofte omfattende) kampagner mod at bære masker, afvisning af vacciner osv.

I de afrikanske partnerskabsprojekter kræver fælles træning og indsættelse af amerikanske og europæiske ungdomshjælpere med afrikanske unge også tillidsskabende foranstaltninger, der kan udføres af medicinsk personale såvel som repræsentanter for kirker eller katastrofe-hjælpeorganisationer. Sådanne programmer skal først fokusere på distribution af medicinske forsyninger og let transportable fødevarer, såsom mælkepulver, tørret og konserveret kød osv.; og derefter udvides hurtigst

muligt til at omfatte uddannelse i opbygning af infrastruktur, landbrug og industrielle projekter.

I de sociale brændpunkter i amerikanske byer eller europæiske forstæder, hvor voldelige gadekampe af forskellige årsager har fundet sted for nyligt, og hvor unge udsættes for en lang række af farer, såsom stoffer, alkohol, bandekriminalitet, internetafhængighed og en fornedrende modkultur, ville sådanne uddannelsesmuligheder være det alternativ, de behøver for at finde en socialt påkrævet og fremtidsorienteret opgave. I USA ville en sådan kreativ ikke-voldelig direkte handling følge i den historiske tradition af Dr. Martin Luther King, Jr's borgerrettighedsbevægelse. Det skal huskes, at Amelia Boynton Robinson, borgerrettighedsaktivisten, der bragte Dr. King til Selma, Alabama, og som blev tævet af politiet og efterladt til at dø på Edmund Pettus-broen under den berygtede "Bloody Sunday" i marts 1965, var vicepræsident for Schiller Instituttet i 25 år.

Dette er ikke stedet at diskutere kompleksiteten af de sociale brændpunkter, det være sig i de amerikanske byer, hvor vold er brudt ud, især i kølvandet på mordet på afroamerikaneren George Floyd, eller i de franske forstæder, hvor virkningerne af pandemien dramatisk har forværret den mangeårige sociale uro. Selvom disse sociale konflikter utvivlsomt er instrumenteret af visse kræfter til deres egne politiske formål, er det ikke desto mindre presserende at fjerne de reelle årsager til den unge generationers fortvivlelse og rodløshed. En sådan grunduddannelse til medicinsk assistent kunne i mange tilfælde være udgangspunktet for yderligere faglig uddannelse som sygeplejerske, læge eller medicinsk videnskabsmand.

I dette øjeblik med ekstrem polarisering og vold på gaden vil en "Komité for Modsætningernes Sammenfald" også kunne genetablere en forbindelse til Mahatma Gandhi's ikke-voldelige tradition, der besejrede det Britiske Imperium i Indien; denne metode, samt Dr. Martin Luther King, Jr's

borgerrettighedsbevægelse, var i stand til at bringe ellers helt modsatte politiske kræfter sammen i direkte civile aktioner.

Denne komité skal samle mennesker med forskellige kvalifikationer, der gennem et, i første omgang, mindre men veludformet eksempel kan demonstrere, hvordan man skal tackle problemet på en sådan måde, at det også kan bruges som et pilotprojekt for storstilede regeringsprogrammer, der forhåbentlig vil følge efter inden for kort tid.

Alt imens det haster med at uddanne nok medicinsk personale over hele verden til at opbygge et verdenssundhedssystem, må det gå hånd i hånd med at overvinde sultpandemien. Det er en forbrydelse mod menneskeheden, at mange millioner mennesker i udviklingslandene (bogstaveligt talt) er i fare for sulte, som et resultat af fødevaremanglen, massivt forstærket af pandemien, (en af de mest ulidelige former for død, ifølge tidligere FN-kommissær for menneskerettigheder Jean Ziegler), alt imens landmændene i USA og Europa kæmper for deres økonomiske overlevelse. Nogle har været nødt til at slå deres besætninger ned, fordi kartellerne har skabt slavelignende forhold i kødforarbejdningsindustrien, hvilket førte til den gentagne fremkomst af COVID-19-udbrud. Det er også uacceptabelt, at landmændene, der producerer vital næring for hele samfundet, drives til konkurs af bankerne og kartellernes maksimale profitpolitik og af ideologiske, såkaldte "grønne" begrænsninger.

Repræsentanter for landmændene bør derfor slutte sig til disse medicinske teams for at organisere nødhjælp med passende fødevarer til krisezoner og begynde at træne andre unge mennesker i at udvikle landbrugskapaciteten i udviklingslandene. Sammen med afrikanske landmænd kunne de begynde at etablere moderne landbrug, hvilket naturligvis kræver udvikling af infrastruktur, vand- og elforsyning osv. Der er entusiastiske unge og ældre landmænd i USA, Tyskland, Frankrig eller Italien, der, i en sådan krisesituation, ville

betragte det som en del af deres mission i livet at hjælpe med at overvinde en hidtil uset nødsituation med et sådant program.

USA og Europa har brug for en sammenslutning af pensionerede medicinske arbejdere, berørte enkeltpersoner og sociale og religiøse organisationer, der arbejder sammen [i regi af] denne komité for at etablere dette uddannelsesprojekt. En del af deres opgave er også at rejse de donationer, der kræves fra internationale og mellemstore virksomheder, fra bestyrelsesmedlemmer, der ikke kun forstår, at disse projekter er en humanitær nødvendighed, men at det også er i deres egen interesse at opretholde en bæredygtig verden.

Så snart disse projekter antager konkret form, vil de udløse den form for entusiasme, som alle store pionerprojekter kan generere, på trods af situationens alvor, og de vil give fremtidsudsigter til mange unge, der ellers ville blive trukket ind i sociale oprør og voldelige aktiviteter.

Som nævnt kan et sådant privat initiativ (direkte civil aktion) i Mahatma Gandhis tradition for ikkevoldelige handlinger og Dr. Martin Luther King, Jr. ikke i sig selv løse den gigantiske udfordring, der ligger foran os. Men det kan give et praktisk eksempel på, hvordan mennesker med god vilje kan gribe ind i en ellers desperat situation og pege i retning af den nødvendige løsning. Disse konkrete eksempler vil derefter tilskynde regeringer, eller lægge pres på dem, til at gå sammen og gennem et nyt kreditsystem skabe rammerne for permanent at overvinde underudviklingen i udviklingslandene.

På den måde ville Nicholas of Cusas idé om, at en løsning kan findes på et højere niveau, der tager hensyn til alle de involveredes interesser, finde en konkret anvendelse i dag. Dette initiativ vil bidrage til kampen mod pandemien, det vil definere en meningsfuld opgave for unge mennesker, og det vil hjælpe med at forbedre akutte nødsituationer i økonomisk ugunstigt stillede regioner i USA og Europa samt afrikanske

lande. Det vil også fremhæve landbrugets vitale betydning under en hungersnød og redde folk fra at sulte. I en situation, hvor mange mennesker føler sig magtesløse over for århundredets katastrofe, vil komitéen give hvert enkelt menneske mulighed for at bidrage med noget for at overvinde krisen.

Skriv under her.

Billede: Gerd Altmann fra Pixabay

Hvad der står på spil er hvilket paradigme der kommer ud af denne situation

25. oktober (EIRNS) – I sit ugentlige webcast den 22. oktober sammenfattede Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, hvad der står på spil ved det amerikanske præsidentvalg den 3. november og ugerne umiddelbart efter, både for USA og for verden.

”Hvad står der på spil her? Man havde en rigsretssag mod præsident Trump og i det mindste et forsøg på domsfældelse med beskyldningen om, at han havde truet med at tilbageholde hjælp til Ukraine, hvis de ikke ville dække over at han var involveret. Nu er realiteten, at nøjagtig det modsatte skete. Hvad de under rigsretssagen beskyldte Trump for at have gjort er, hvad Joe Biden rent faktisk gjorde”!

Zepp-LaRouche fortsatte: ”Det der står på spil her er ikke kun et spørgsmål om, hvem der vinder valget, men spørgsmålet er: Vil USA forblive en republik og vende tilbage til de

grundlæggende fædres idé om, at det er en forfatningsmæssig republik; eller vil det blive et imperium, der grundlæggende styres af det særlige forhold mellem USA og Storbritannien, som det rent faktisk unipolære britiske imperium? Betydningen af dette er gigantisk, og jeg tror, at alt afhænger af at få Biden-historien ud, som han og briterne er så desperate efter at dække over...

"Så, hvad der virkelig står på spil her, er spørgsmålet om krig og fred, for der er ingen tvivl om, at 'Biden-dagsordenen' er at bringe hele krigspartimaskinen tilbage – man behøver blot at se på rollebesætningen, og hvad de har sagt om Rusland og Kina".

Zepp-LaRouche understregede den underliggende økonomiske krise, der driver briterne og deres malthusianske grønne dagsorden, såvel som deres geopolitiske balancegang. "Hvad der står på spil, er spørgsmålet om hvilket paradigme der kommer ud af denne situation som vinder. For med finanskrisen, den tydeligt voksende pandemi, næsten overalt undtagen i Kina, en utrolig hungersnød i Afrika samt en sammenbrudt realøkonomi, er det meget klart, at disse mennesker har til hensigt at forsvare deres døde system for enhver pris: inddæmme Rusland, inddæmme Kina og igangsætte et geopolitisk spil, der indeholder kimen til 3. Verdenskrig.

Mennesker bliver testet: krig eller fred, sult eller udvikling, afhænger af individer, der handler for det fælles bedste, bekræftede Zepp-LaRouche. Det betyder, at vi må mobilisere for at sikre Trumps rungende genvalg, og det inkluderer mobilisering for at handle på den presserende appel fra LaRouches sydafrikanske leder, Phillip Tsokolibane, til præsident Trump og til hele verdenen om at handle for at stoppe den truende sult for snesevis af millioner i Afrika, og for at bringe en endelig afslutning på det 'britiske system for folkedrab', som er Joe Bidens største sponsor.

Vil den menneskelige race handle for at stoppe hungersnøden?

Den 18. Okt. (EIRNS) – Ifølge David Beasley, administrerende direktør for Verdensfødevareprogrammet, har der allerede været 7 millioner dødsfald i år, foruden 1 million COVID-19-dødsfald. Han har advaret om, at medmindre der umiddelbart foretages akutte handlinger, kan tab af menneskeliv på grund af hungersnød snart nå det han kalder "bibelske proportioner" på 300.000 om dagen. Kan verdens nationer og menneskeheden tolerere dette holocaust, eller vil de handle?

EIR's landbrugsredaktør, Marcia Merry Baker, talte om spørgsmålet den 17. oktober ved det ugentlige borgermøde, LaRouchePAC 'National Town Hall Meeting'. Hun beskrev, hvordan Beasley, en amerikaner, der tidligere fungerede som guvernør i South Carolina, på World Food Day, den 16. oktober, sagde, at efter hans opfattelse nærer verden i dag en "sult efter samarbejde" såvel som en sult efter mad.

Verdensfødevareprogrammet vandt Nobels fredspris for deres arbejde og deres dedikation til bekæmpelse af sult. Baker sagde: "Jeg vil bare påpege, at Beasley, der blev udnævnt af præsident Donald Trump, var i Niger i Sahel-regionen i Centralafrika, da han hørte nyheden. Han sagde 'Wow' ca. fire gange. Men så sagde han, at årsagen til at Nobels fredspris er god, er fordi den gør opmærksom på denne historiske katastrofe. Sagen er, at det næsten kunne være præsident Trump, der fik del i prisen – ikke æren, for dette er en krise. USA er den største støtte for Verdensfødevareprogrammet, som bidragsyder og på anden vis.

Virkningen af at det amerikanske præsidentskab handler på denne krise, kan bogstaveligt talt gøre en verden til forskel – ligesom præsident Trump agerer for rumforskning, biovidenskab og agroindustriel styrke. Man kan forestille sig: et telefonopkald fra Det hvide Hus til præsident Putin, til præsident Xi, til kansler Merkel og andre for at agere mod hungersnøden og pandemiens holocaust, og ting vil ske”.

Baker erklærede, at pandemien ikke var forårsaget af virusset i sig selv, men af verdensøkonomiens faldefærdige tilstand: ”Dødstallet, der nu stiger fra både COVID-19 og sultpandemien, kommer fra sammenbruddet af det økonomiske system. Med hensyn til selve virusset eksisterer videnskaben og teknologien til at inddæmme sådanne patogener – mennesker, dyr eller planteliv. Men vi implementerer dem ikke. Med hensyn til fødevarer eksisterer videnskaben og teknologien ligeledes til at producere dem, men vi gør det ikke. Undtagelsen er Kina. Det er en politisk og moralsk krise, ikke en ressourcebegrænsning. Dette er, hvad der må ændres, i ånden af at reagere på nødsituationen”.

Hun fortsatte med at skildre: ”Der er specifikke faktorer, såsom græshoppeplagen, husdyrsygdomme og dårlige vejrforhold, der bidrager til faren. Men for det andet spiller hele den lavteknologiske produktionsplatform med lavt udbytte og usikre forhold ind. Dertil kommer COVID-19-virus med alle de dermed forbundne forstyrrelser. Lastbiler kan ikke krydse grænser for at levere pesticider eller fragte høsten. Landmænd kan ikke komme til deres marker. Landbrugskonsulenter kan ikke bevæge sig rundt. Og med den økonomiske krise har mange mennesker med marginalt eller intet arbejde simpelthen ingen midler til at købe mad, selvom der er mad på markederne”.

Beasleys opfordring til at tilføre de nødvendige midler til Verdensfødevareprogrammet er presserende – han har brug for 6,8 mia. \$, hvoraf donorer for indeværende kun har skænket 1,6 mia. \$. Men selv med disse midler ville det at stoppe hungersnøden kun være en midlertidig løsning. For at forhindre

yderligere katastrofer kræves det, at verdensøkonomien transformeres ved at bringe verdens førende nationer sammen – især verdens to største økonomier, USA og Kina – for at afslutte det massive infrastrukturunderskud i Afrika, Latinamerika, i dele af Asien og selv i egne af USA. Der kan ikke skabes sundhedsplejemæssige løsninger, så længe næsten halvdelen af afrikanerne ikke har elektricitet eller rent vand. Der må udvikles transportnet for at nå ud til mennesker, hvor de bor.

“The LaRouche Plan to Reopen the U.S. Economy – The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs” er ikke bare en god idé. Uden et program af dette omfang for en revolutionerende ændring af verdensøkonomiens strukturelle sammenbrud, står den menneskelige race over for en mørk tidsalder af hidtil usete proportioner. The “Green New Deal”, der faldbydes af Det Demokratiske Parti, er et program for masse mord. Præsident Trump og de af hans venner, såsom David Beasley, er i stand til at handle på denne nødsituation, hvis det amerikanske folk giver ham støtte til at gennemføre LaRouche-planen.

“Verden står ved en skillevej”, sagde FN’s Verdensfødevareprogram David Beasley i København

København, 19. oktober 2020 (EIRNS) – David Beasley, den administrerende direktør for FN’s Verdensfødevareprogram (WFP) var i dag gæstetaler på Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS), sammen med Danmarks minister for

udviklingssamarbejde og en forsker fra DIIS.

Hans besøg i København, 10 dage efter det blev meddelt at WFP er modtager af dette års Nobels fredspris, er formentlig i forbindelse med FN's kontor for samordning af humanitær Hjælps højtstående møde om Sahel-regionen i morgen.

Den timelange begivenhed med titlen "Fødevarerbistand – fredsskabende eller konfliktforlængende?" kan findes her: <https://www.diis.dk/en/node/24287>

Schiller Instituttet intervenserede ved at sende Phillip Tsokolibanes to udtalelser, et link til Helgas video om den nødvendige Afrika-mobilisering samt Marcia Bakers tale fra i lørdags til parlamentarikere, den danske presse og alle ambassader. En aktivist placerede vores flyveblade med de fleste af disse udsagn i området foran mødet.

Mødets hovedtema var, at fødevarer sikkerhed er nødvendig for at skabe fred, og sikre at millioner af mennesker ikke dør af sult.

Her er en beskrivelse af en del af mødet:

Beasley begyndte med at sige, at det at modtage Nobels fredspris er større end Verdensfødevarerprogrammet. Verden står ved en skillevej. Dette kan hjælpe til med at igangsætte, hvad der må gøres for at imødegå de næste 12-18 måneder. Det kræver noget storslået.

Han var i Sahel, i blandt sult og krig, da han fik nyheden om fredsprisen. Han har brugt de sidste tre år på at slå til lyd for situationen i områder som Sahel, Syrien, Irak, Yemen og Etiopien. 60% af al sult opstår i konfliktområder, og 80% af WFP's hjælp går til krigszoner. Hvis der ikke er nogen fødevarer sikkerhed, vil der ikke være fred.

Om ikke andet, så må ledere indse, at deres egen nationale sikkerhed står på spil.

Vi har brug for et integreret modsvar. Vi er på Titanic med isbjerge forude, og folk er bekymrede over en revnet flise i

badeværelset. Der bruges ikke nok penge på at løse problemet. Indse at det er billigere at løse det i risikolandene, end at vente på migrationsbølgerne.

Udviklingsminister Rasmus Prehn understregede, at fred og forebyggelse af sult hænger sammen. Vi er ikke kun nødt til at uddele mad, men må give folk færdighederne og muligheden for at dyrke deres egen mad. Vi kan ikke acceptere, at folk sulter. Deres infrastruktur fungerer ikke. Han bekendtgjorde Sahel-donorkonferencen i København i morgen. Det danske folk vil gøre deres del.

Til spørgsmålet om problemet med international solidaritet sagde Beasley, at han hjalp til med at få øget det amerikanske bidrag til WFP fra 1,9 milliarder \$ i 2016 til 3,4 milliarder. Det største problem med fundraising fra verdens ledere er, at medierne kun er fokuseret på Brexit og Trump, eller nu COVID og Trump. Men han taler til dem på en oprigtig måde med autoritet baseret på hans kendskab til situationen.

500 millioner mennesker bor i destabiliserede områder fra Sahel til Mellemøsten. Man er nødt til at starte et sted og løse en situation ad gange, for eksempel Syrien eller Yemen, og derefter gå videre til den næste. Vi kan eliminere sult, hvis vi stopper konflikterne. Jeg taler fortroligt med de involverede parter for at stoppe konflikterne.

Vi bruger mad som et fredsvåben. Jeg fortalte studieværten på "60 Minutes", da showet var ved at slutte, at hver aften når jeg går i seng, tænker jeg på de børn, vi ikke kan give mad, fordi vi ikke har midlerne. Vi beslutter, hvem der skal leve, og hvem der skal dø. Disse mennesker lever fra hånd til mund i den uformelle økonomi. 130-170 millioner mennesker lever i alvorlig fødevaresikkerhed. Verden står på spil. Vi er nødt til at opbygge et nyt system for at ændre dynamikken. For 200 år siden levede 94% af befolkningen i fattigdom. Vi er nødt til at udrydde fattigdom for de resterende 10%.

Her er erklæringen fra FN's kontor for samordning af humanitær Hjælp om det højtstående humanitære møde om Sahel:

Danmarks regering er i partnerskab med den tyske regering, EU og FN vært for en humanitær begivenhed på højt plan om det centrale Sahel.

Begivenheden omfatter et ministermøde tirsdag den 20. oktober 2020, som skal følge op på et virtuelt møde blandt højtstående embedsmænd, der fandt sted den 8. september, og som fokuserede på praktiske erfaringer og fremadrettede planer vedrørende humanitære indsatser, udvikling og fredsbestræbelser, herunder med særlig opmærksomhed på indvirkningen og konsekvenser af COVID-19. (MR)

Et spørgsmål om liv og død: Opfordring til international mobilisering af fødevareresressourcer til bekæmpelse af sult i Afrika

Mit navn er Ramasimong Phillip Tsokolibane. Jeg er leder af LaRouche-bevægelsen i Sydafrika. Jeg fremsætter ikke denne presserende appel som borger i mit land, men som talsmand for alle dem der nu sulter, eller snart vil sulte, i Afrika, og som ikke har nogen til at tale på deres vegne.

Lige nu sulter mange millioner af mine afrikanske landsmænd. De sulter takket være en bevidst fremtvungen underudvikling af mit kontinent – håndhævet af det britiske imperiums neokoloniale magt, der agerer gennem den økonomiske magt fra City of London og Wall Street – i kombination med både en global pandemi og græshoppeplage samt andre naturkatastrofer,

der påvirker fødevareproduktionen på kontinentet. For at bruge et teknisk sprog lider de af 'akut fødevareusikkerhed i fase 4', et skridt væk fra 'fase 5: sult'. Hvis man dropper den elskværdige jargon, sulter de allerede, mens millioner flere også vil stå over for sult, medmindre der hurtigt stilles mad til rådighed for dem.

'Menneskeheden står over for den største krise, nogen af os nogensinde har set. Det er tid for de velhavende til at stille op for at hjælpe dem, der har mindst'. Denne advarsel kom den 17. september fra David Beasley, administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram. Han skrev, at 30 millioner mennesker nu er i fare for at dø af sult. De fleste af dem er i Afrika.

Jeg vil gerne understrege, at dette ikke er et spørgsmål om, hvad der vil komme til at ske – det sker allerede. Og medmindre der bliver gjort noget, og gjort noget snart, vil millioner og atter millioner af mennesker dø i de næstkommende uger og måneder, som David Beasley advarede om. Han talte allerede til FN's Sikkerhedsråd i april og advarede om, at 300.000 mennesker om dagen kunne dø.

Alt imens forskellige velgørenhedsorganisationer og andre organisationer har slået alarm og appelleret om penge, er det spørgsmål, som vi står over for, hvis vi vil redde liv, at sikre omfattende mængder mad hurtigst muligt til sultne og sultende mennesker. I betragtning af beskaffenheden af infrastrukturen på kontinentet, og det faktum at meget af denne hungersnød forekommer i isolerede landdistrikter, ligger den distribution der må finde sted, langt ud over de enkelte regeringer og nødhjælpsagenturers midler.

Jeg tror, at vi må mobilisere verdens mest kompetente militærstyrkers logistiske kapacitet og udarbejde en strategi for at skaffe fødevareforsyninger fra fødevareproducerende nationer, såsom USA og Canada, og bringe dem direkte til dem, der har brug for det. Lad såvel 'venner som fjender' gå sammen

i denne, den største af alle, humanitære bestræbelser. I sin seneste pavelige rundskrivelse, Fratelli Tutti (om broderskab og socialt venskab), skrev hans hellighed pave Francis, at det omsider er tid til at menneskeheden opgiver tanken om, at krig er berettiget – enhver form for krig, der koster menneskeliv. Dette er snarere en krig – eller mere præcist, en international kamp – for at redde det helligste af alt: menneskeliv.

Jeg appellerer til den amerikanske præsident, Donald Trump:

Tag denne udfordring op. Giv Amerikas landmænd missionen med at producere fødevarer til at brødføde de sultende, alt imens man tager de enorme ressourcer fra det amerikanske militær i anvendelse på denne barmhjertighedsmission, for at bringe mad til dem på mit kontinent, der har brug for det. Gør dette i din hustrus ånd, den elskværdige førstedame, Melania, som lovede at hjælpe Afrika og især dets børn på enhver mulig måde, da I besøgte kontinentet i oktober 2018. Tag ethvert skridt med nødforanstaltninger, der er nødvendige, for at få dette til at ske.

Dette burde være tilstrækkelig grund til at indkalde til det internationale stormagtstopmøde, som den store dame, Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Instituttet, har opfordret til.

Vi kan redde liv, men det vil kræve en international indsats for at gøre det. USA har gjort det tidligere. Jeg mindes den store indsats for at bringe mad til de sultende mennesker i Europa efter 2. Verdenskrig, der involverede en mobilisering af det storsindede og gode amerikanske folk, der sendte disse CARE-pakker og madforsyninger.

Mine afrikanske søstre og brødre kan blive frelst, hvis viljen er der, og hvis folk kan se sig selv handle i en ånd af næstekærlighed (agapē), hæve sig over småligheder for at gøre noget godt og stort.

**»Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«
Helga Zepp-LaRouches
hovedtale til
Schiller Institutets m. fl.
Konference,
Mad for Fred, New York, 7.
juli, 2017. (PDF)**

Det er bestemt sandt, at tiden for den unipolære verden er forbi, men multi-polaritet er stadig ikke løsningen, for det indbefatter stadig geopolitik, der var årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og denne geopolitik er stadig i operation, i Nordkorea, i Syrien og i Ukraine.

Vi må derfor finde et højere niveau. Vi må få verden frem til at blive det, præsident Xi Jinping altid kalder »et samfund for menneskehedens fælles fremtid«. Et stort skridt i denne retning kunne være mødet mellem præsident Trump og præsident Putin, der mødes i dag for første gang som præsidenter. Dette er selvfølgelig et meget vigtigt skridt, for mellem præsident Trump og præsident Xi Jinping er der allerede etableret en meget positiv relation, så det er meget, meget afgørende, hvad der kommer ud af Trump-Putin-mødet. For de spørgsmål, vi må løse, er presserende og dramatiske.

Download (PDF, Unknown)

Videoklippet med Helgas tale kan ses her, start 15:45 min.:

International konference i New York: Mad for Fred, 7. juli, 2017

(Denne introduktionstekst forekommer på invitationen til konferencen):

Efter sin tale som deltager i Topmødet for Globale Tænketaanke under Bælte & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, sagde Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Institutet, i et interview til *Shanghai Daily*:

»Jeg mener, at Bælte & Vej Initiativet betyder et revolutionerende skridt hen imod en ny epoke i civilisationen. Ideen om at have win-win-samarbejde mellem nationer er første gang, et konkret koncept for at overvinde geopolitik er blevet fremsat.

Eftersom geopolitik var årsagen til de to verdenskrige, mener jeg, det er et fuldstændig nyt paradigme for tankegang, hvor en idé, der fremsættes af ét land, samtidig vil have den nationale interesse i overensstemmelse med hele menneskehedens interesse. Dette er aldrig tidligere sket.

Dette har indgydt et enormt håb blandt udviklingslandene om,

at de har en mulighed for at overvinde fattigdom og underudvikling. Og jeg mener, dette er et initiativ, der vil vokse, indtil alle kontinenterne er forbundne gennem infrastruktur og udvikling.«

I samarbejde med Kinas Energifondskomite og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, afholder Schiller Institutet en konference i New York City fredag, den 7. juli, 2017. Vi vil bringe sammen, landbrugsledere, forskere og ingeniører inden for landbrug og politiske og diplomatiske, officielle personer fra hele USA, ledere fra Kina og fra andre nationer. Opgaven bliver at formulere en politik for fødevareproduktion og handel – i kølvandet på gennembruddet med Bælte & Vej Forum i Beijing i maj, 2017 – for omgående og radikalt at UDVIDE den globale fødevareproduktion og brødføde verden, katalyseret gennem den mest avancerede, 21. århundredes nuklear- og satellitteknologi.

Den amerikanske økonom og videnskabsmand, Lyndon LaRouche, der for 29 år siden var den oprindelige ophavsmand til konceptet og politikken med den »økonomiske udviklingskorridor« – i dag kendt som Verdenslandbroen – erklærede i sin rapport fra 1983, *'Der er ingen grænser for vækst'*, at nationer nu, med de eksisterende teknologier, har evnen til at producere tilstrækkelig med fødevarer af høj kvalitet til at brødføde 25 mia. mennesker, med en sund kost!

Han påpegede desuden, at Afrikas udvikling er af strategisk betydning – dvs., af strategisk betydning for Asien og for hele verdens befolkning. Hr LaRouche forklarede dernæst de detaljerede politikker for at virkeliggøre Afrikas potentiale for at blive både hele verdens »brødkurv« og et center for videnskab og rumforskning.

I dag, hvor 100 nationer aktivt deltager i Kinas Bælte & Vej Initiativ, er Vejen åben for at gøre netop dette!

Billede: »Fields of Gold«, af kunstneren Jane Small.

Vi venter spændt – Vær forberedt på store ting forude

Leder fra LaRouche PAC, 5. juli, 2017 – Der er en fornemmelse af, at verden 'venter i spænding' lige nu, i forventning om de begivenheder, der vil finde sted under Gruppen af 20's møde i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli. Det er bestemt ikke, fordi der er grund til at antage, at et mirakel vil falde ned fra himlen og redde dagen. Sandsynligheden taler for en formel overtapetsering af rådne splinter og politikker. Men personer og kræfter er i gang for at fremtvinge en forandring til det gode.

Der er ingen tid at spille; farerne er store. Som den russiske præsident Vladimir Putin for nylig sagde under Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, »vi må ikke – har ikke ret til at – spille vores tid og indsats på skænderier, fejder og geopolitiske lege«. Dette blev citeret sidste fredag af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ved et arrangement i Moskva (Primakov-forum), hvor han sagde: »Det, vi har brug for, er vise og afbalancerede fremgangsmåder ...«

Netop nu haster dette med hensyn til situation med Nordkorea, hvor FN's Sikkerhedsråd skal mødes i dag under Kinas formandskab. Den kinesiske præsident Xi Jinping og Putin påbød i går deres udenrigsministre at udstede en politisk erklæring om, hvad man skulle gøre med henblik på en god løsning.

Præsident Xi gør sin del i nedtællingen til Gruppen af 20. I Tyskland udgav han den 4. juli en artikel, der kom i mainstreammedierne, med titlen, »At gøre verden til et bedre

sted«. Dette skete forud for hans møde med kansler Angela Merkel og andre tyske ledere. Xi erklærede, at »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der for nylig fandt sted i Beijing, har til formål at fremskynde samspillet mellem udviklingsstrategier og forbundethed« nationerne imellem, og at »det kimer med temaet for dette års Hamborg-topmøde, 'At forme den indbyrdes forbundne verden'. Bælte & Vej Initiativet og G20-samarbejde kunne komplementere og forstærke hinanden ...« Xi sagde, at Kina håber at arbejde sammen med alle parter ved Hamborg-topmødet, for global vækst.

I *Xinhua*s kinesisk-sprogede dækning af den efterfølgende debat i Tyskland over Xis bemærkninger, citeredes Helga Zepp-LaRouche, der blev beskrevet som »formand og stifter af Tysklands kendte tænketank, Schiller Institutet«. Hun støttede kraftigt Xis bestræbelser for at bygge et »fællesskab for en fælles skæbne«, og hun understregede også betydningen af Bælte & Vej Internationale Samarbejdstopmøde. Desuden sagde Helga Zepp-LaRouche: »Udviklingen af Afrika er et af de vigtige spørgsmål ved G20-topmødet. Kina har i realiteten løst flygtningeproblemet ved kilden, gennem investeringer og byggeri af jernbaner, dæmninger, kraftværker, industri-parker og uddannelse af den afrikanske arbejdsstyrke. Hvis Europa vil løse flygtningekrisen på en human måde, bør det blive involveret i 'at bygge hele vejen'«. (Groft oversat fra *Xinhua*-nyhedstelegrammet, der også optræder i Sina, på CGTN og på det kinesiske Forsvarsministeriums site.)

Manglen på handling i ånden fra Bælte & Vej dukker på dramatisk vis op i mange situationer. Se på New York City. Mandag, den 10. juli, starter »Smertens-sommeren«, hvor linjer vil blive taget ud ved Penn Station for at udføre reparationer, der er gået over tiden, men der er ingen overordnet plan for hele området, og heller ingen nødforholdsregler for befolkningen. Samme tid, næste uge, kunne være fuld af kaos, hysteri og lidelse.

Og alligevel har Transportministeriet netop trukket sin

repræsentant ud af bestyrelsen for »Gateway-projektet«, et fortjenstfuldt program om byggeri af nye overgange over Hudsonfloden mellem New Jersey og Manhattan. Det foreslåede statsbudget for 2018 har ligeledes ikke afsat nogen midler til arbejder på Portal Bridge, den eneste overgang over Hackensack-floden, der tager hele den nord-sydgående jernbane fra New Jersey og ind i Manhattan.

Lad os på den internationale scene se på fødevarer-situationen. Den 3. juli udgav FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) en erklæring om, at den globale hungersnød vokser. Behovet for nødhjælp i Yemen, Nigeria og Sydsudan, samt andre steder, er de alvorligste, siden Anden Verdenskrig.

Den 7. juli, hvor G20 åbner, vil der samtidig være en international konference, med Schiller Institutet som medsponsor, i New York City, om »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«, hvor deltagere, inklusive diplomater, landbrugseksperter og repræsentanter for USA's landbrug, vil konferere om løsning af nødsituationer og om at gå frem mod en verden med rigelig mad, og en »fælles udviklings-skæbne«. En erklæring fra en landbrugsorganisations konference lyder: »Vi har ingen idé om de vidunderlige fremskridt, der venter forude, hvis vi kommer ind på sporet med bevidste udviklingspolitikker og kommer væk fra sporet med løgnene om, at vi skal 'have tillid til markeds kræfterne ...'«

Midlerne herfor er for hånden: [LaRouches »Fire Love«](#).

Foto: (photo: Die Bundesregierung/Tybussek)

Verden står over for den værste fødevarekrise, advarer FAO

5. juli, 2017 – I en tale i Rom den 3. juli for FN's Fødevare- og Landbrugsorganisations (FAO's) konference, der finder sted hvert andet år, gjorde FAO's generaldirektør José Graziano Da Silva det klart for medlemmerne, at den globale hungersnød vokser, rapporterede Reuters. »Jeg ville ønske, jeg kunne annoncere nogle gode nyheder her i dag med hensyn til den globale kamp mod hungersnød«, sagde Da Silva. »Men det er desværre ikke tilfældet. De data, der foreløbigt er til rådighed, indikerer for i år, at antallet af underernærede mennesker i verden er vokset, og fortsætter med at vokse«, sagde Da Silva. De foreløbige data, som Da Silva refererede til, er baseret på FAO's årlige rapport, *The State of Food Security and Nutrition* (Tilstanden for sikkerhed for fødevarer og ernæring), som forventes udgivet til september.

Da Silva nævnte ikke specifikke tal, men antallet af mennesker, der ikke havde nok at spise, er tilsyneladende vokset siden sidste år. Det var faldet til 795 millioner i 2014-16, en nedgang på 21 % i forhold til 1990-92, ifølge FAO. Da Silva påpegede, at dette års tal var en overraskelse, og han tilskrev årsagen til, at næsten 20 millioner mennesker sulter i Sydsudan, Nigeria, Somalia og Yemen, tørke og voldsomme kampe, der finder sted i nogle af disse lande.

At opnå en hungersnød på nul frem til år 2030 er et af FN's bæredygtige udviklingsmål, der blev vedtaget af medlemmerne i 2015. David Beasley, chef for FN's Globale Fødevareprogram (WFP), sagde imidlertid ved konferencen, at målet havde »nul chance for at lykkes i den atmosfære, vi i dag har i verden«, på grund af konflikter, rapporterede Reuters. Beasley blev nomineret til stillingen som direktør for WFP af den

amerikanske præsident Donald Trumps administration.

Kinas Silkevej udvider nødhjælp til Afrikas Horn

5. juni, 2017 – Kina udskiber mere end 2.821,75 tons ris til FN's Verdensfødevareprogram (VFP) i Somalia via den Maritime Silkevej, rapporterede Sixi Qu, Kinas VFP-repræsentant, den 2. juni. *Xinhua* kalder denne beslutning for »et konkret resultat i kølvandet på Kinas forpligtende engagement over for fødevarehjælp under Bælte & Vej Forum, der afholdtes i maj i år«.

Halvdelen af Somalias befolkning, inklusive 363.000 akut underernærede børn under fem år, har behov for akut fødevarehjælp. Risen vil give fødevarehjælp til 18 regioner i Somalia, der er ramt af tørke. Sammen med Kinas bidrag af ris, durra (sorghum) og Plumpy Sup (en næringsrig puré) er der tilstrækkeligt med mad til at ernære henved 223.500 mennesker i fire måneder, rapporterer *Xinhua*.

»VFP er meget taknemmelig over for Kinas regering for dens mangeårige engagement over for humanitær nødhjælp, som i betydelig grad vil styrke vores indsats for at levere vital fødevarehjælp til sårbare mennesker på randen af hungersnød. Fødevarer fra Kina vil nu tage rejsen ad den Maritime Silkevej for at støtte somaliere, der er ramt af tørke«, sagde Sixi.

Kina udvider ligeledes sit samarbejde med Etiopien, Somalias nabo på Afrikas Horn, efter Bælte & Vej Forum. Meles Alem, talsperson for Etiopiens Udenrigsministerium, rapporterede den 1. juni, at PM Hailemariam Desalegn i maj måned mødtes med folk fra 17 store, kinesiske selskaber med en anmodning om, at

også de investerede i Etiopien. Kinesiske firmaer har investeret \$4 mia. i Etiopien i løbet af de seneste to årtier.

Efter han havde deltaget i og talt på Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, besøgte Desalegn flere kinesiske provinser, underskrev en låneaftale til \$250 mio. til en industripark og underskrev formelt Etiopiens medlemskab i AIIB med håbet om at fremme lån til diverse planlagte infrastrukturprojekter», sagde Alem.

Foto: I det tørkeramte Somalia på Afrikas Horn trues millioner af mennesker i hele landet af hungersnød.

Tørke hærger Somalia på randen af hungersnød; millioner af liv truet

20. april, 2017 – Ifølge den seneste rapport fra den internationale hjælpeorganisation Red Barnet, befinder Somalia sig på randen af massehungersnød. Organisationen bemærkede i sin seneste undersøgelse, at »graden af livstruende underernæring stiger skarpt. Vi befinder os på randen af en massiv katastrofe i Somalia, hvor tre fjerdedele af lands dyrehold er døde, hvor der er en hastig stigning af børn, der lider af alvorlig underernæring, og hvor vandreservoarerne i dusinvis af lokalsamfund er udtømt«, sagde Hassan Saadi Noor, landsdirektør for Red Barnet i Somalia, som sagde, »han frygter at se børn dø i betydeligt antal«, rapporterede Associated Press.

Noor påpegede også, at mere end halvdelen af Somalias befolkning, omkring 6,2 mio., havde behov for omgående livreddende hjælp som følge af tørken i landet, og med yderligere 8,3 mio., der lever i lande som Kenya og Etiopien, inklusive de mennesker, der er strandet i flygtningelejre, og som har behov for akut hjælp, iflg. en rapport fra Irans PressTV.

Den britiske avis *Guardian* beskrev i sin rapport om krisen på liv og død i Somalia, at dødstallet stiger i landsbyerne omkring Baidoa, nordvest for hovedstaden Mogadishu, og »i hele det værst ramte område af det sydlige og centrale Somalia. Der er spredte dødsfald som følge af mangel på mad, men sygdom er hoveddræberen. Hvis man tilbringer en time med dem, der strømmer ind i byen, 180 km nordvest for Mogadishu, vil man finde fædre, der har begravet fire børn på lige så mange dage, bedsteforældre, der er efterladt til at svinde bort i landsbyer, og ammende mødre, der har båret tvillinger 70 mil under den svidende sol i et sidste, desperat forsøg på at finde hjælp«. Myndigheder fra hjælpeorganisationer »indrømmer også, at et officielt tal fra FN om omkring 550 dødsfald som følge af kolera og lignende sygdomme i Somalia, siden årets begyndelse, er kraftigt underrapporteret. Det sande tal kunne være 10 gange så mange, eller mere«, lyder *Guardians* rapport.

Foto: Børn i Somalia stiller sig i kø for at modtage mad eller vand.

Saudisk blokade af Yemen optrapper udbredelse af

hungersnød; FN-nødhjælpsagenturer rapporterer om 7 millioner i umiddelbar fare

11. feb., 2017 – Tre FN-nødhjælpsagenturer, Organisationen for Fødevarer og Landbrug, FN's Børnefond (UNICEF) og Verdensfødevareprogrammet, udgav i går en fælles rapport, som understreger begrundelserne for, at den saudiske blokade af Yemen, der implementeres som en del af saudiernes krig mod den angiveligt »iranskstøttede« Houthi-opstand, omgående må ophøre.

Ifølge en FN-rapport kæmper 17,1 million mennesker – en stigning på 3 millioner på syv måneder – ud af en total befolkning på 27,4 million, nu for at brødføde sig selv. »Hastigheden, hvormed situationen forværres, og det enorme spring i mennesker, der ikke har sikkerhed for fødevareforsyninger, er ekstremt bekymrende«, sagde FAO's repræsentant i Yemen, Salah Hajj Hassan. Ud af disse 17,1 million mennesker, der ikke har sikkerhed for fødevareforsyning, anses omkring 7,3 million mennesker for at have behov for nødhjælp af fødevarer, iflg. de foreløbige resultater af Skøn over Nødsituation for Sikkerhed for Fødevarer og Ernæring, som tilskrev den hastige forværring af vilkårene den igangværende konflikt.

Graderne af akut fejlernæring fandtes at have passeret den »kritiske« tærskel i fire provinser, mens landbrugsproduktion falder i hele landet. »Vi er vidne til nogle af de højeste tal for fejlernæring blandt børn i Yemen i nyere tid«, sagde UNICEF's landsrepræsentant, Meritxell Relano. »Selv, hvis de overlever, risikerer disse børn ikke at kunne opfylde deres udviklingsmuligheder og udgør en alvorlig trussel mod en hel

generation i Yemen og holder landet nedsunket i en ond cirkel af fattigdom og underudvikling«, sagde hun.

Stephen Anderson, Verdensfødevareprogrammets landsdirektør, har også slået alarm. »Det aktuelle niveau af hungersnød i Yemen er uden fortilfælde, hvilket betyder, at der er alvorlige trængsler og negative humanitære konsekvenser for millioner af yemenitter, og som især rammer sårbare grupper«, sagde han.

Foto: En underernæret, to år gammel pige modtager behandling i Sana'a, Yemens hovedstad.

Tørke og sult rammer mange millioner i Afrika: Direkte resultat af det britiske økonomiske system med Wall Street

8. februar 2016 – Tørke og fødevaremangel berører nu mange millioner mennesker fra Zimbabwe og i hele Sydsudan og ind i Afrikas Horn. Den udtørrede situation har forbindelse til vejrfænomenet El Niño og er af denne grund ligeledes til stede i andre lokaliteter i Stillehavsområdets Indiske Hav, inklusive i Sydasiens og tværs over til Centralamerika. Men sårbarheden over for lidelse, fordrivelse og død er resultatet af at tillade det afdøde, britisk-baserede »markeds«-system at blive hængende, med dets planer for at forhindre de fysiske midler til at forsvare og fremme menneskeheden.

Der er erklæret katastrofetilstand i sidste måned i Etiopien (befolkning 100 millioner) og Zimbabwe (befolkning 16 millioner). Sydsudan er underkastet en ekstrem situation, og Egypten har indledt et nødhjælpsprogram for at afhjælpe den. For eksempel har Etiopien lige nu og her brug for fødevarehjælp til mere end 10 mio. mennesker.

I dag sagde FN, at der hersker en ekstrem nødtilstand for børn i Somalia (befolkning 10,8 mio.). FN's direktør for fødevarehjælp til Somalia, Peter de Clercq, sagde, »Niveauet af fejlernæring, især blandt børn, er særdeles bekymrende, med næsten 305.000 børn under fem år, der lider under akut fejlernæring. Vi skønner, at 58.300 børn vil dø, hvis de ikke kommer under behandling.«

Husk, at, i 2011 døde henved 260.000 mennesker i Somalia pga. manglende rettidig hjælp. Næsten 1 mio. somaliere – 1 ud af 12 – kæmper for blot at få noget at spise. FN erklærede, at henved 4,7 mio. mennesker, næsten 40 % af befolkningen, har et overhængende behov for nødhjælp af enhver art – vand, mad og medicin.

I det område, der kendes som Centralamerikas »Tørre Korridor«, (Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua og Costa Rica), berører en to år lang tørke 4,2 mio. mennesker, af hvilke 3,5 mio. med nød og næppe kan få mad. I Guatemala er 100 % af landets majs- og rishøst blevet udslettet, og regeringen har erklæret en fødevare-katastrofetilstand. Det er den samme historie i de andre lande. I dag advarede Kontoret for koordinering af humanitære anliggender (OCHA) om, at 2,8 mio. mennesker har behov for akut humanitærhjælp, de fleste af dem i Guatemala og Honduras.

Det, der mangler i hele dette område og i Afrika, er platformen til understøttelse af produktion: elektricitet, offentligt sundhedsvæsen, sikker, moderne landbrug, transport, en pålidelig styring af ferskvandsressourcer og andre karakteristika for et samfund i fremgang. Kinas

udenrigspolitik intervenserer for at afbøde denne mangel. Men arven efter koloniperiodens håndhævelse af primitive vilkår eksisterer stadig. En grim indikator for dette er, at de katastroferamte områder i Etiopien i de seneste år specifikt er blevet udråbt som »succeshistorier« inden for landbruget af Bill Gates og Rockefeller Foundations' AGRA, Alliance for en Grøn Revolution i Afrika, som har påtvunget deres svindel med »husmandssteder« inden for landbruget i området.

I december 2015 udstedte FN en appel om en rekordstor finansiering af nødhjælp til 20,1 mia. dollar i 2016 for at hjælpe 87 mio. mennesker i 37 forventede nationale og regionale kriser i år. Deres appel inkluderede ikke engang alle de kendte katastrofeområder, såsom El Salvador, Malawi, Zimbabwe og Papua Ny Guinea, som befinder sig i El Niño-området.

Sydvestasien: Forsøger saudierne at sulte yemenitterne til underkastelse?

16. apr. 2015 – Efter at have dræbt hundreder af yemenitter, af hvilke mange er kvinder og børn, er saudierne tilsyneladende også involveret i at blokere handelsskibe, der medfører fødevarer til Yemen. Yemen importerer mere end 90 % af sine fødevarer, inklusive basale kornprodukter som hvede og ris. Ifølge en rapport fra *Reuters* den 15. april er mindst fem handelsskibe med fødevarer fortsat strandet ud for Yemens

kyst, og de udenlandske skibe, der bringer fødevarerne ind, har standset havnebesøgene.

»Afbrydelse af sejlands i Yemens territoriale vande vil indvirke negativt på fødevareresikkerheden«, sagde FN-Kontoret for koordinering af humanitære anliggender, UNOCHA. »Selv før den nuværende konfliktoptrapning manglede næsten halvdelen af folk i Yemen mad.«

En international fødevarerhandler sagde til Reuters, at de arabiske landes saudisk-ledede koalition har opstillet fartøjer til havs til at afvise skibe, der medfører våben til oprørerne, selv om det er meningen, at handelsskibe skal have fri passage, når de først er blevet inspiceret. Dette har ikke desto mindre allerede betydet forsinkelser for fødevarerleverancer ad søvejen. »Det er blevet mere vanskeligt nu at finde skibsejere, der er villige til at stille fartøjer til rådighed, og man konfronteres med, at ens last bliver forsinket i en ukendt tidsperiode af krigsskibe, før de overhovedet kan bringe lasten ind til Yemen«, sagde handleren.

Assisterende generaldirektør for FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisationer (FAO) for Nordafrika og Sydvestasien, Abdessalam Ould Ahmed, havde sagt til *Reuters* over telefon, at Yemens lagre af kornprodukter lå på omkring 860.000 tons, da de saudisk-ledede luftangreb begyndte, tilstrækkeligt til tre til fire måneder. »Vi er meget bekymrede over den kendsgerning, at dette land muligvis ikke kan opretholde importen, mens fødevarereserverne skrumper ind i takt med, at konflikten trækker ud«, sagde Ould Ahmed.

Foto: Interne flygtninge i Sa'ada, Yemen modtager fødevarerhjælp gennem Verdensfødevarerprogrammet.

Et ud af hvert niende menneske er sultent

16. september 2014 – En årlig rapport fra FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO), som blev udgivet i dag, skønner, at 805 millioner mennesker lider under »kronisk underernæring«. Flere end en ud af fire personer i Subsaharisk Afrika har ikke mad nok at spise. I Malawi, rapporterer de, er halvdelen af alle børn under fem år væsentligt undervægtige.

Situationen er i særdeleshed akut i Yemen (Obamas primære eksempel på hans »succesrige« krig mod terror), et af de lande i verden, der har den største mangel på fødevarerikkerhed.

Rapporten siger, at 526 millioner mennesker i Asien, verdens mest befolkede område, ikke har nok at spise.

Rapporten siger, at der har været en global forbedring i forhold til sidste år – hvor rapporten viste, at omkring 842 millioner mennesker gik sultne – takket være forbedring primært i Øst- og Sydøsten, med nogen forbedring i Sydamerika og Caribien.

Rapporten kommer forud for et topmøde om fødevarerikkerhed, som skal afholdes i Rom i næste måned.

Billede: Kvinde med sit underernærede barnebarn på hospital i Sanaa, Yemen

